

Maganda ang Hinaharap

U.Z. Eliserio _____

Kaarawan ng Lola ni Luis. Sa kanilang bahay ginanap ang pagdiriwang. Naroon ang kanyang mga tito at tita, pati na rin ang kanyang mga pinsan. Naiilang si Luis sa kanyang mga pinsan, palibhasa’y mas matanda s’ya sa mga ito. Labingtatlong taong gulang na si Luis, at ang pinsang pinakamalapit sa kanya sa edad ay walo.

Kaya imbes na makipaglaro, sa telebisyon tumutok si Luis. Masaya s’yang nanood nang biglang magtawag ang kanyang Lola.

Nakaupo ito sa gitna ng sala, at pinaligiran ng lahat ng mga apo. Pwera si Luis. “Luis, Luis,” sabi ng kanyang Lola. “Halika rito apo, ayaw mo bang makinig sa aking kwento?”

Ayaw sanang iwan ni Luis ang telebisyon, pero dahil mahal n’ya ang kanyang Lola, lumapit s’ya. Naupo s’ya katabi ang kanyang mga pinsan, at hinanda ang kanyang sarili sa

pakikinig sa kwento. “Sigurado ako,” isip n’ya, “pambata ang kwento. Tungkol na naman sa pagong at kuneho.”

“Makinig kayo,” sabi ng lola ni Luis, “ang kwento ko ay hindi tungkol sa malayong kaharian. Hindi tungkol sa mga hayop sa gubat. Ang kwento ko ay tungkol sa kinabukasan.”

Tahimik ang lahat. Pati si Luis, nagtataka, masinsin sa pakikinig.

“Noong bata pa ako...”

“Sabi mo Lola tungkol sa kinabukasan,” sabi ni Luis. “E bakit...”

“Makinig apo,” sabi ng kanyang Lola. “Makinig. Makikinig ka ba?”

“Opo.”

“Noong bata pa ako, may nakilala akong lalake. Kakaiba ang kanyang suot, itim na damit, parang abito ng pari. Kakaiba ang kanyang buhok, mahaba, hanggang bewang. At ang pinakakakaiba tungkol sa kanya: hindi s’ya marunong kumanta.”

“Paano n’yo po s’ya nakilala Lola?” tanong ng isang pinsan ni Luis.

“Isang araw sa bukid, sa probinsya nating Aklan, naglalakad ako, nagmumunimuni. Natagpuan ko s’ya sa may sapa, umiinom, pawis na pawis, pagod na pagod. Payat na payat s’ya, kaya inalok ko s’ya ng pagkain. Ang dala kong suman. Inubos n’ya ito kaagad, isang kagat lang samantalang napakahaba ng dala kong suman!”

“Matakaw po, parang si Tito Borgy!” sabi ni Luis.

Tumawa ang kanilang Lola. “Oo, parang si Borgy. Nang matapos kumain ang lalakeng ito, nagkwentuhan kami sa ilalim ng puno. At dito ko nalaman kung saan s’ya nanggaling, at kung ano ang kanyang pakay.”

“Saan po s’ya galing?”

“Ano ka ba?” tanong ng lola ni Luis, sabay tawa. “Hindi ka ba nakikinig? Galing s’ya sa kinabukasan. Ang dapat n’yong itanong, ano ang kanyang pakay?”

Sabay-sabay ang magpipinsan: “Ano po ang kanyang pakay?”

Tumahimik nang matagal ang kanilang Lola. “Ilang siglo ang dadaan, sabi sa akin ng lalake. May darating na gera, at pagkatapos, may magwawaging diktador. Sobrang lupit ng diktador na ito, kaya sa Pilipinas sa hinaharap, idinidikta sa mga mamamayan kung ano ang kanilang dapat na gupit.”

“Po?” sabay-sabay nilang tanong.

“Oo, bawal magpagupit. At nang tinanong ko kung bakit s’ya nakasuot ng abitong itim, ang sabi n’ya sa akin, sa hinaharap, idinidikta sa mga mamamayan kung ano ang dapat nilang isuot!”

“Po?” sabay-sabay ulit.

“At alam n’yo ba kung ano ang pinakanakakatakot tungkol sa kanyang mundo?”

“Bawal po silang kumanta?” tanong ni Luis.

“Tama apo,” sabi ng kanyang Lola. “Sa tingin mo, bakit kaya bawal silang kumanta?”

Hindi nakasagot si Luis.